

**Bencze Imre:****Édes, ékes apanyelvünk****Lőrincze Lajosnak és Grétsy Lászlónak**

Kezdjük tán a jó szóval: tárgyesetben jót.  
 Ámde tóból tavat lesz, nem pedig len tót.  
 Egyes számban kő a kő, többes számban kövek.  
 Nőnek nők a többese, helytelen a növek.  
 Többesben a tő nem tők, szabatosan tövek,  
 Aminthogy a cső nem csők, magyarföldön csövek.  
 Anyós kérdé, van két vőm, ezek talán vővek?  
 Azt se tudom, mi a cő, egyes számú cővek?  
 Csók – ha adják – százával jó, ez benne a jó.  
 Hogyha netán egy puszt kapsz, annak neve csó?  
 Bablevesed lehet sós, némely vinkó savas,  
 Nem lehet az utca hős, magyarul csak havas.  
 Miskolcon, ám Debrecenben, Győrött, Pécsen, Szegeden,  
 Mire mindezt megtanulod, beleőszülsz, idegen.  
 Agysebész, ki agyat műt, otthon ír egy művet.  
 Tűt használ a műtész, nem pedig len tüvet.  
 Munka után füvet nyír, véletlen sem füvet.  
 Vágy fűti a műtősnőt. A műtőt a fűtő.  
 Nyáron nyír a tüzelő, télen nyárral fűt ő.  
 Több szélhámost lefűleltek,  
 Erre sokan felfűleltek,  
 Kik a népet felűtették,  
 Mindnyájukat leűtették.  
 Foglár fogán foglyuk van.  
 Nosza tömni fogjuk.  
 Eközben a fogházból megszökhet a foglyuk.  
 Elröppenhet foglyuk is, hacsak meg nem fogjuk.  
 Főmérnöknek fáj a feje, vagy talán a fője?  
 Öt perc múlva jó a neje, s elájul a nője.  
 Százados a bakák iránt szeretetet tetetett,  
 Reggelenként kávéjukba rút szereket tetetett.  
 Helyes, kedves helység Bonyhád, hol a konyhád helyiség.  
 Nemekből, vagy igenekből született a nemiség?  
 Mekkában egy kába ürge Kába kőbe lövet,  
 Országának nevében a követ követ követ.  
 Morcos úr a hivatalnok, beszél hideg s rigeden,  
 Néha játszik, nem sajátján, csak idegen idegen.  
 Szeginé a terítőjét, szavát részeg Szegi szegi,  
 Asszonyának előbb kedvét, majd pedig a nyakát szegi.  
 Elvált asszony nyögve nyeli a keserű pirulát:  
 Mit válasszon: a Fiatot, fiát vagy a fiúját?  
 Ingyen strandra lányok mentek, minden előítélettel  
 mentek,  
 Estefelé arra mentek, én már fuldoklókat mentek.  
 Eldöntöttem megnősülök, fogadok két feleséget.  
 Megtanultam, hogy két fél alkot és garantál egészséget.  
 Harminc nyarat megértem, mint a dinnye, megértem,  
 Anyósomat megértem, én a pénzem megértem.  
 Hibamentes mentő vagyok, szóke Tiszta partján mentem,  
 Díszmagyarom vízbe esett, díszes mentém menten  
 mentem.  
 Szövőgyárban kelmét szőnek. Fent is lent, meg lent is lent.  
 Kikent-kifent késköszörűs lent is fent meg fent is fent.  
 Ha a kocka újfent fordul: fent a lent és lent is fent.  
 Hajmáskéren pultok körül körözött egy körözött,  
 Hagyma lapult kosarában, meg egy adag körözött.

A Görögországból emigrált s iskolánkban 1957-ben érettségizett –  
 ma Krnovban élő – **Anasztázia Szideridu** kedves levelét  
 eredetiben közöljük, örülve, hogy még ennyi év után sem felejtette  
 el „édes, ékes, de nagyon-nagyon nehéz apanyelvünket”.

*Kedves Komáromi Öregdiák!*

Köszönöm szépen a Hírlapod. Örömet okoztam mindig.  
 De az időse szám visszahozott az 1956-ös eseményekre.  
 Úgy fogom sok mindent már homályosan emlékszem. Először  
 köszenem ezeket (ezek) a emberek. A mi 56-unk...  
 50 év, az az idő, hogy már nagy és múlt el.  
 De most is látom az évet (jövő) és látom a kagyló.  
 Éppen a „Kárpáti kagylók”-at szarvára.  
 Olyan mely kagyló lett rám, hogy az 1956-ös forradalom.  
 emlékszem, főleg a szarvát és a csodás csodát látni.  
 Sokszor idézem „Micsoda anarchizmus... nem mely anárka  
 nem tudom, miért a „micsoda anárka”-mással az emberek  
 (a kagyló borsos).

Köszönöm, hogy olvashatom „A Kárpáti kagylókat”.  
 Mire az 1956-ös forradalom, Tiszta magyar - L. - olaszok.

Tisztelettel *Anasztázia Szideridu*

(1956/57-ig tanulmányoztam a XI. sz.  
 osztály tanulója)

Unor, 19/10. 06

Fölvágós középhátvéd. Három csatárt fölvágott.  
 Hát belőle vajon mi lesz? Fasírt-é vagy fölvágott?  
 Díjbirkózó győzött tussal, nevé írják vörös tussal,  
 Lezuhanyzott meleg tussal, prímás várja forró tussal.  
 Határidőt szabott Áron, árat venne szabott áron.  
 Átvág Áron hat határon, kitartásod meghat, Áron.  
 Felment – fölment, tejfel – tejföl, ... Ne is folytasd, barátom!  
 Első lett az ágyom lánya a főlemás korlátan.  
 Magyarország olyan ország, hol a nemes nemtelen,  
 Lábasodnak nincsen lába, aki szemes szemtelen.  
 A csinos néha csintalan, szarvatlan a szarvas,  
 Magos lehet magtalan, s farkatlan a farkas.  
 Daru száll a darujára, s lesz a darus darvas.  
 Rágcsáló a mérget eszi, engem esz a mérge.  
 Gerinces vagy rovar netán a toportyánféreg?  
 Egyesben a vakondok vakond avagy vakondok?  
 Hasonlóképp helyes lesz a kanon meg a kanonok?  
 Némileg vagy nemileg? Gyakori a gikszer.  
 „Kedves egész seggedre!” – köszönt a svéd mixer.  
 Arab diák magolja: „tevéd, tévéd, tévéd,  
 Merjél mérni mértékkal, mertek, mérték, mérték.”  
 Pisti így szól: „Kimosta anyukám a kádat!”  
 Viszonzásul kimossa anyukád a kámat?  
 Óvodások ragoznak: „Enyém, enyéd, enyé”,  
 Nem tudják, hogy helyesen: tiém, tiéd, tié.  
 A magyar nyelv, remélem, meggyőztelek, barátom,  
 Külön legeslegszebb nyelv kerek e világon.